

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 974/2022
28.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Милене Рашић, Мирољуба Томића, Радмиле Драгичевић-Дичић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Марка Докмановића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Марка Докмановића, адвоката Вићентија Даријевића, Марине Миленковић, Јелене Пирић и Жељане Станић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину 5К.36/21 од 25.02.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 400/22 од 21.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 28.09.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Марка Докмановића, адвоката Вићентија Даријевића, Марине Миленковић, Јелене Пирић и Жељане Станић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину 5К.36/21 од 25.02.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 400/22 од 21.06.2022. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину 5К.36/21 од 25.02.2022. године окривљени Марко Докмановић је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 (три) године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 25.04.2018. године до 04.06.2018. године и од 02.09.2020. године до 02.12.2020. године.

Истом пресудом од окривљеног су на основу члана 246. став 7. КЗ одузети предмети који су ближе означени у изреци пресуде, а који су привремено одузети од окривљеног потврдом ПУ Зрењанин од 25.04.2018. године и одређено је да се исти по правноснажности пресуде имају уништити. Окривљени је обавезан да плати суду судски паушал у износу од 10.000,00 динара, као и да плати Вишем јавном тужилаштву

у Зрењанину и суду све трошкове кривичног поступка чија висина ће бити одређена посебним решењем, а све у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 400/22 од 21.06.2022. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Зрењанину и бранилаца окривљеног Марка Докмановића, па је потврђена пресуда Вишег суда у Зрењанину 5К.36/21 од 25.02.2022. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости су поднели браниоци окривљеног Марка Докмановића, адвокати Вићентије Даријевић, Марина Миленковић, Јелена Пирић и Жељана Станић, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, те да укине у целини пресуде Вишег суда у Зрењанину 5К.36/21 од 25.02.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 400/22 од 21.06.2022. године и предмет врати на поновни поступак или да преиначи другостепену пресуду тако што ће усвојити жалбу бранилаца окривљеног изјављену против првостепене пресуде и окривљеног Марка Докмановића ослободити од оптужбе за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ или га евентуално осудити за блаже кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а КЗ.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, док је у осталом делу захтев одбачен, јер нема прописан садржај.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, браниоци окривљеног Марка Докмановића у поднетом захтеву истичу да се побијана осуђујућа пресуда заснива на доказу на којем се по одредбама ЗКП не може заснивати и то на транскриптатама пресретнутих телефонских разговора и СМС порука који су прикупљени по наредби судије за претходни поступак Вишег суда у Зрењанину 4Кп.Пов.63/18 од 20.03.2018. године којом су одређене посебне доказне радње тајни надзор комуникације и тајно праћење и снимање окривљеног Марка Докмановића. Као разлог незаконитости наведених транскриптата, браниоци окривљеног истичу да у конкретном случају није био испуњен основни услов за примену посебних доказних радњи тајни надзор комуникације и тајно праћење и снимање прописан одредбом члана 161. став 1. ЗКП, обзиром да у моменту доношења наведене наредбе нису постојали основи сумње да је окривљени Марко Докмановић извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога

из члана 246. став 1. КЗ, а такође ни услов да се на други начин не могу прикупити докази за кривично гоњење или би њихово прикупљање било знатно отежано, будући да су службена лица полиције имала оперативна сазнања да окривљени Марко Докмановић наводно преузима опојну дрогу од лица АА, а чијим саслушањем би се по браниоцима могло доћи до сазнања којим лицима је окривљени Марко Докмановић наводно продавао предметну опојну дрогу.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи везано за битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП који су истакнути у жалби бранилаца окривљеног Марка Докмановића, адвоката Вићентија Даријевића, Марине Миленковић и Жељане Станић били су предмет разматрања Апелационог суда у Новом Саду који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Вишег суда у Зрењанину 5К.36/21 од 25.02.2022. године. Апелациони суд у Новом Саду као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 3 став шести и страни 4 ставови први и други другостепене пресуде Кж1 400/22 од 21.06.2022. године изнео разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног у делу у којем указују на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, истицањем да чињенични опис дела дат у изреци правноснажне осуђујуће пресуде не садржи све битне елементе бића кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим, обзиром да се у истом наводи само законска формулација кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ и то да је окривљени неовлашћено продавао и држао ради продаје супстанце које су проглашене за опојну дрогу, као и количина пронађене опојне дроге, при чему нема ближег и прецизног навођења на који начин је окривљени Марко Докмановић предузео радњу извршења предметног кривичног дела, а што је по браниоцима неопходно за постојање предметног кривичног дела.

Кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика чини онај ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, то, по налажењу Врховног касационог суда, из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци правноснажне пресуде и то да је окривљени Марко Докмановић „... неовлашћено продавао и држао ради продаје супстанце које су проглашене за опојну дрогу, тако што је опојну дрогу конопља коју је куповао у Београду, доносио у свој

стан у улици ... број ..., вагом за прецизно мерење је измеравао и препакивао у мање најлонске пакетиће, па након што се са свог мобилног телефона ... договорио о времену, месту и количини опојне дроге, исту продавао АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, лицу по надимку „ЗЗ“, да би 25.04.2018. године полицијски службеници МУП-а РС ПУ Зрењанин, приликом претресања стана окривљеног, пронашли и уз потврду привремено од њега одузели кутију цигарета у којој су се налазила два већа најлонска пакета и то у једном шест мањих пакета са конопљом укупне нето масе 4,15 грама, а у другом пакету конопља нето масе 8,68 грама, вагу за прецизно мерење са траговима ТХЦ-а, кутију од мобилног телефона у којој су се налазила четири пакетића од пластичне кесе са конопљом укупне нето масе 38,25 грама, ...“, а у време и месту ближе означеном у изреци пресуде, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљеног Марка Докмановића стичу сва битна законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим, тако да се као неосновани оцењују супротни наводи бранилаца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Имајући у виду да се у радњама окривљеног Марка Докмановића, ближе описаним у изреци правноснажне пресуде, стичу сва битна законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, то се стога као неосновани оцењују наводи бранилаца окривљеног који би по налажењу овога суда представљали повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, а у којима браниоци истичу да се у радњама окривљеног описаним у изреци пресуде, а у којој се између осталог наводи постојање код окривљеног зависности од употребе опојне дроге, једино могу стећи битна обележја бића кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а КЗ.

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Марка Докмановића у осталом делу је одбачен, јер нема прописан садржај.

Наиме, браниоци окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводе и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном.

Међутим, како браниоци окривљеног даље у поднетом захтеву уопште не образлажу у чему се конкретно састоји повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, односно коју то одредбу Кривичног законика је по браниоцима суд повредио одлуком о кривичној санкцији, то је стога Врховни касациони суд оценио да у овом делу поднети захтев нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни касациони суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног Марка Докмановића, адвоката Вићентија Даријевића, Марине Миленковић, Јелене Пирић и Жељане Станић, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев бранилаца окривљеног у односу на повреде закона наведене у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић